

близъ при некой мѣрь, затворисе въ една темна келліа, и не излезна изъ неѣ до блаженна та скоѣ кончина. А пища пріемаше презъ единъ прозорецъ ѿ тамошни те иноцы: и така слѣдъ царски те сладости жестоко житіе доволны години поживе, и въ царство небесное преиде. Тѣлко слабенъ и богатырь царь, такъвъ на смиреніе то, и на волна та нищета обрзавъ остави на всѣчки.

Като царѣваше во Омиритска та землѣа благочестивый царь Аврамій, блаженный Архіепіскопъ Григорій постави по градища та епископы мѣжы многодченны и искѣсны, и советова царѣа, да повели, всѣчки що се намѣрѣватъ подъ негова та область еврее, и еллине, или да се покрѣстатъ, или со смѣрть да се казнѣтъ. И като излезна едно такъво царско повелѣніе глѣдашесе многое множество Жидѣвъ и погановъ съсз жены и чѣда, акѣ и не волею, воѣшеса обаче ѿ смѣрть идеха на Божественное крещеніе. А най израдни те, и въ законѣ най искѣсни те еврее собрахасе ѿ всѣчки те градове, и тайный соборъ направиха, и советовахасе, що да правѣтъ: акѣ се не покрѣстиме (дѣмаха) то по повелѣнію царѣвъ ще вѣдеме извѣіени и нѣе, и жены те ни, и чѣда та ни. И едни ѿ нихъ дѣмаха: да стѣриме коѣла та царѣва, за да не измреме зѣкъ съсз безвременна смѣрть, а тайнш пакъ да си дѣржиме наша та вѣра. Дрѣги советоваха, не лицемѣрнш, но ѣвнш да си дѣржиме нашъ еврейскій законъ, да не бы (дѣмаха) да извѣгнемѣ ѿ рѣцѣ те человекѣски и впаднемѣ въ рѣцѣ те на ѿмѣстителя Бѣга, и после погѣбнемѣ. Дрѣги дѣмаха: видимѣ, защо не трѣбуваме кѣчь Бѣгъ нашемѣ, понеже благочестнаго царѣа нашего Давида, и всѣчко то негово коѣнство предаде въ рѣцѣ те елевѣкѣвы на смѣрть, и що ще да правимѣ, не знаемѣ. А дрѣги дѣмаха: акѣ ѣскаме да сохранимѣ нашій а законъ, кѣпнш и здравѣ то цѣло, то да излезнемѣ тайнш ѿ тѣѣа предѣлы единъ по единъ кѣекой да си зѣме своѣ то, да не съ тѣлесѣа та, и дѣши те наши погѣбнемѣ. Дрѣги рекоха, акѣ ѣскаме да вѣгѣамѣ, ще развѣратъ това хрѣстіанѣ те, и всѣчки ще ны погѣватъ, и недоумѣвахасе, що да направѣтъ. Имаше помеждѣ нихъ единъ премѣдрѣйшій законоучитель ѣменемъ ерванъ, кой то знаеше всѣкѣй кѣтхій законъ, и во внѣшно то любомѣдріе добре оучѣнъ, тѣй ѣмъ рече: всѣчки те ваши дѣмы са залѣдш и сѣтны, и такива, дѣто нишо не ползѣватъ, нихъ тѣва предлѣгате: акѣ ѣскате да послѣшате мене, то дойдѣте всѣчки съ мене, да идемѣ, и да дѣмаме царѣа, и Григорію епископѣа неговѣа, да дадѣтъ намъ ѿ свои те оучители, кой-то ѣскатъ, да се препѣратъ за законъ и вѣра съ насъ, и акѣ ни ѣдолѣватъ, и надвѣѣатъ, то съ благослѣбна причина да станемѣ хрѣстіанѣ, а акѣ ли ни не ѣдолѣватъ, то сами ще познаѣтъ защо со сила, и не правѣднш насъ нѣдатъ, да ѿстѣпимѣ, ѿ нашъ законъ. Обаче що ще да вѣде, да ги искѣсимѣ, и да се научимѣ, какъѣ ѣмъ ѣ вѣра та. Акѣ ѣ ѣстинна, то да покрѣвѣамѣ, защо, що знаемѣ, акѣ дойдѣ Мессіа, а нѣе не познахѣме, акѣ ли се намѣри лажлива нихна та вѣра, то извѣстни ще вѣдеме, защо Бѣга ради оумѣрамѣ, и съсз оусѣрдіе пріемѣамѣ смѣрть. Тѣѣа дѣмы ерванъ като ѣзрече, оу